క్రికెట్ వీరుడు

సిరులొలికే చిన్నారి మనసులోని మాటల మూట – నెలకొక్కటి..!

ట్రాఫిక్ పోలీసు అటూ ఇటూ వస్తున్న బళ్ళని ఆపి మా వంక చూసి చెయ్యి ఊపగానే మేము గుంపుగా గబా గబా రోడ్డు దాటి ఫుట్ పాత్ ఎక్కేసాము.. సాయంత్రం రావడానికి కుదరదని సాంబయ్య మొన్నే చెప్పాడు.. మా రిక్షా లో వచ్చే శ్రీధర్, కావ్య వాళ్ళ ఇళ్ళు కూడా మా ఇంటికి దగ్గరే కాబట్టి అందరం కలిసి నడిచి వచ్చేస్తామని మా ఇళ్ళల్లో చెప్పాము..

ఇలా రోడ్డు మీద కబుర్లు చెప్పుకుంటూ వెళ్తుంటే బావుంది.. శ్రీధర్ మా క్లాసే కానీ నానీకి బాగా ఫ్రెండ్. మా ఇంటికొచ్చి నానీతో ఆడుకుంటూ ఉంటాడు.. కావ్య నా కంటే చిన్నది.. ఎక్కువ మాట్లాడదు.. అందరి కంటే ఫస్ట్ వాళ్ళ ఇల్లే వస్తుంది.. తనని దించేసి మేము ముగ్గురం నడుస్తుంటే శ్రీధర్ "నానీ, నా దగ్గర కొత్త సచిన్ పోస్టర్ ఉంది చూస్తావా?" అనడిగాడు.. నానీ వెంటనే నా వంక చూసి "అక్కా టూ మినిట్స్ లో చూసి వచ్చేద్దాము, ప్లీజ్ ప్లీజ్" అని బతిమాలాడాడు.. "సరే పద తొందరగా వచ్చేద్దాము" అని శ్రీధర్ తో పాటు వాళ్ళింటికి వెళ్ళాము..

శ్రీధర్ వాళ్ళ నాన్న గారు రైల్వే లో పెద్ద ఆఫీసర్ అంట.. అందుకే వాళ్ళు రైల్వే క్వార్టర్స్ లో ఉంటారు.. అక్కడ అపార్ట్‌మెంట్స్ లా ఉండే ఇళ్ళు చాలా ఉంటాయి.. వాటికి కొంచెం దూరం లో పాతగా ఉండే పెద్ద పెద్ద ఇళ్ళు కూడా ఉంటాయి.. వాటిని బంగళా అంటారంట.. శ్రీధర్ వాళ్ళు బంగళాలోనే ఉంటారు.. బయటికి పాతగా కనిపించినా ఇల్లు చాలా పెద్దది.. లోపల బోల్డన్ని గదులుంటాయి.. ఒక్కొక్కళ్ళకి ఒక్కో గది ఉంటుంది.. ఇంటి వెనక మామిడి, నేరేడు, బాదం, చీంచింతకాయ లాంటి చెట్లు చాలా ఉంటాయి.. నేను శ్రీధర్ వాళ్ళింటికి వచ్చేది ఈ కాయలు కోసుకోడానికే!

నానిని శ్రీధర్ తన గదిలోకి తీసుకెళ్ళాడు.. నేను తిన్నగా వెనక్కి వెళ్ళాను.. అక్కడ ఆంటీ వాళ్ళ పనబ్బాయితో ఏవో పూలమొక్కలు పెట్టిస్తున్నారు.. నన్ను చూడగానే "ఏంటి సిరీ ఇంకా ఇంటికెళ్ళలేదా?" అనడిగారు.. శ్రీధర్ నానీకి చూపిస్తానన్న పోస్టర్ గురించి చెప్పాను.. ఆంటీ నవ్వి "ఇంట్లో అందరూ బావున్నారా?" అనడిగితే నేను "బావున్నారాంటీ" అని తలూపి అక్కడున్న చెట్ల వంక చూసాను, ఏమన్నా కాయలు కనబడతాయేమోనని..

ఒక్క చీంచింతకాయలు తప్ప ఇంకేం కాయలు కనిపించలేదు.. చెట్టు కిందకెళ్ళి కింద పడిన కాయల కోసం అటూ ఇటూ చూస్తుంటే ఆంటీ అన్నారు, "ఉండు సిరీ, రాజుతో చెట్టుమీదున్నవి కోయిస్తాను".. అంతలో నేను లోపలికెళ్ళి ప్లాస్టిక్ కవర్ తెచ్చుకున్నా.. ఆ సంచి నిండా కోయించుకుని, ఆంటీకి థాంక్స్ చెప్పేసరికి నానీ కూడా వచ్చాడు..

ఇంట్లోకి అడుగు పెడుతూనే అమ్మ "ఇంతసేపు పట్టిందేమిటి.. మీ కోసం చూస్తూ ఇంట్లోకి బయటకీ లోపలికీ ఎన్నిసార్లు తిరిగానో తెలుసా!" అని గట్టిగా అడుగుతూ వచ్చింది.. శ్రీధర్ చూపించిన పోస్టర్ గురించి నానీ చెప్తుంటే అమ్మ "అలా మీ అంతట

మీరు చెప్పా పెట్టకుండా అక్కడా ఇక్కడా తిరిగేసి వస్తే ఇంట్లో ఎంత కంగారు పడతారో ఆలోచించారా?" అని కోప్పడుతుంటే "నానీ టూ మినిట్స్ అని చెప్పాడమ్మా అందుకే వెళ్ళాము" అని తప్పంతా వాడి మీదకి తోసేసా..

"టూ మినిట్సో ట్వెంటీ మినిట్సో ఇంటికొచ్చి చెప్పి వెళ్ళాలని పెద్దదానివైనా నీకు తెలీదా?" అమ్మ మళ్ళీ నన్నే తిట్టింది.. ఎప్పుడూ ఇంతే!! వాడి తప్పులకి కూడా నన్నే తిడుతుంది.. గబగబా లోపలికి వెళ్తుంటే "మళ్ళీ కోపానికేం తక్కువలేదు, ఇంతకీ ఆ సంచిలో ఏమున్నాయి?" అనడిగింది..

"చీంచింతకాయలు" అని చెప్పి సంచి అక్కడే పెట్టాను.. "చీంచింతకాయలేంటి నీ మొహం.. సీమ చింతకాలు అను" అని సంచిలోకి చూసి "చాలానే తెచ్చుకున్నావే!" అంది.. "రేపు స్కూల్ కి తీసుకెళ్తానమ్మా.. మా ఫ్రెండ్స్ అందరికీ పంచుతాను" అని చెప్పాను..

"సర్లే.. అదే పనిగా ఇవే తినకండి.. గొంతులో నుస చేరి పాడైపోతుంది" అని ఒకటి తీసుకుని వెళ్ళిపోయింది.. అమ్మ అటు వెళ్ళగానే నానీ నా పక్కకొచ్చి "అక్కా, ఇందాక శ్రీధర్ చెప్పాడు, వచ్చే సండే చాలామంది కలిసి గ్రౌండ్స్ లో క్రికెట్ మాచ్ ఆడుతున్నారంట.. వీళ్ళ టీంలో ఒక్కళ్ళు తక్కువయ్యారంట.. నన్ను రమ్మంటున్నాడు.. నా దగ్గర బాట్ కూడా ఉందిగా నాకు వెళ్ళాలని ఉంది.. అమ్మానాన్న ఒప్పుకుంటారా?" అని మెల్లగా చెప్పాడు..

"ఎందుకొప్పుకోరు.. నువ్వు చిన్నవాడివిగా అన్నీ ఒప్పుకుంటారు.. వెళ్ళి అడుగు" అని కాళ్ళు నేలకేసి దబదబా కొట్టుకుంటూ అక్కడనించి వెళ్ళిపోయాను. అలా నడిస్తే అమ్మకి చాలా కోపం.. "ఏంటా నడవడం.. ఇంటికి మంచిది కాదు" అంటుంది.. అదే అమ్మమ్మ అయితే "ఆడపిల్లవయ్యుండి ఏంటా నడక.. నెమ్మదిగా నడవలేవూ!" అని ఇంకాస్త గట్టిగా అరుస్తుంది.. కాసేపు ఆడపిల్లని.. కాసేపు ఇద్దర్లో పెద్దదాన్ననీ అన్నిటికీ నన్నే తిడతారు!!

మర్నాడు నేను చీంచింతకాయలు తీసుకెళ్ళి మా ఫ్రెండ్స్ అందరికీ పంచాను.. వాటిలో ఉండే చిన్న చిన్న నల్ల గింజలతో మేమొక ఆట ఆడతాము.. పైనున్న నల్ల తొక్కు తీసేసి గింజని రెండుగా చీల్చాలి.. అదీ 50 లెక్కపెట్టేలోపు! మేం పోటీగా ఆ గింజలని వలుస్తుంటే శ్రీధర్ వచ్చాడు.. "సిరీ, రేపు మాతో ఆడటానికి నానీ వస్తున్నాడా?" అని అడిగాడు..

"నాకేం తెల్సు? నువ్వే వెళ్ళి అడుగు" అని చెప్పా.. "ప్లీజ్ చెప్పు సిరీ" ఏందుకో పాపం బతిమాలుతూ అడిగాడు.. పోనీలే నిన్న వాళ్ళింటినించే కదా ఇన్ని చీంచింతకాయలు తెచ్చుకుంది అనుకుని, "వాడింకా ఇంట్లో చెప్పనేలేదు శ్రీధర్.. మరి నాన్న ఒప్పుకుంటారో లేదో తెలీదు.. ఇంతకీ ఎంతసేపు ఆడతారు?" అని అడిగా.. మళ్ళీ వాడు ఆడుకునే టైం నా టైం కంటే ఎక్కువైతే ఎలా!

"పొద్దున్న టిఫిన్ తినేసి వెళ్ళి మళ్ళీ మధ్యాహ్నం అన్నం టైం కి వచ్చేస్తాము" అని చెప్పి "సిరీ, నువ్వు కూడా చెప్పు నానీ ని పంపమని.. మా టీం లో బాట్ ఉన్నబ్బాయి ఇంక మాతో ఆడటానికి రానని చెప్పాడు" అంటుంటే నాకు అప్పుడు అర్థం అయింది.. "ఓ! నానీ దగ్గర బాట్ ఉందనా ఇంత బతిమాలుతున్నాడు!" అనుకున్నా.. పైకి మాత్రం "చెప్తాలే.. నాన్న వాడితో ఎప్పుడూ 'అక్కని చూసి నేర్చుకో' అంటారు.. నేను కూడా అడిగితే పంపిస్తారు" అని గర్వంగా చెప్పాను..

ఇంటికి వెళ్తూ ఒకవేళ అమ్మానాన్నా వద్దంటే నేను కూడా నానీ తరుపున ఎలా బతిమాలాలా అని అలోచించాను.. నేను స్నానం చేసి వచ్చేసరికి నానీ ఎగురుకుంటూ వచ్చి "అక్కా, నాన్న సరే అంటే అమ్మ వెళ్ళమంది" అన్నాడు.. 'అదేంటీ అమ్మ అలా ఒప్పేసుకుంది! అదే నేను రేఖతో ఎక్కడికన్నా వెళ్తానంటే చాలా ప్రశ్నలు వేసి వద్దు అనేస్తుంది! వీడు చిన్నోడు కదా.. ఏమైనా చేయొచ్చు!!' నాకు కోపం వచ్చి డ్రాయింగ్ బుక్ తీసి ఏదో బొమ్మ గీస్తూ కూర్చున్నా..

నాన్న కూడా ఒప్పుకున్నారుగా ఇంక వీడికి ఎంత సంతోషమో!! బాట్ తీసి దాన్నొక పది సార్లు తుడిసాడు.. అది పట్టుకుని బాల్ ని కొడుతున్నట్టు ఎక్కడ పడితే అక్కడ ఫోజులు కొట్టడం మొదలు పెట్టాడు.. సండే అయితే మా అందరి కంటే ముందే లేచి రెడీ

అయిపోయాడు.. టిఫిన్ హడావిడిగా కొంచెం కొంచెం తినేసి, షూ వేసుకుని, బాట్ పట్టుకుని రెడీ అయిపోయాడు..

"అదేంట్రా ఇంకా తొమ్మిది కూడా కాలేదు.. ఒక్కళ్ళు కూడా వచ్చి ఉండరు" అని అమ్మ అంటే "నేను శ్రీధర్ వాళ్ళింటికెళ్ళి ఇద్దరం కలిసి వెళ్తామమ్మా" అనేసి తుర్రుమన్నాడు.. అప్పుడు వెళ్ళినవాడు సరిగ్గా అన్నం తినే ముందు వచ్చాడు.. జుట్టు రేగిపోయి, మొహమంతా నల్లగా, బట్టలన్నీ దుమ్ము దుమ్ముగా అచ్చం మా సందులో ఇల్లు కట్టడానికి వచ్చే కూలీ అబ్బాయిలా ఉన్నాడు.. వస్తూనే నాన్న పక్కకి జేరి "నాన్నా, నేను ఫోర్ ఓవర్స్ బాటింగ్ చేసా!" అని తల ఎగరేసి చెప్పాడు.. "ఓవర్స్ కాదురా.. రన్స్ ఎన్ని చేసావో చెప్పు ముందు" అన్నారు.. "లెవన్ " మళ్ళీ తల ఇంకాస్త ఎగరేసాడు..

"సర్లే ముందు స్నానం చేసిరా.. ఈ అవతారంతో చూడలేకపోతున్నాం నిన్ను" అమ్మ అంటూ ఉండగానే స్నానానికి పరిగెత్తాడు.. 'పది సార్లు చెప్పించుకుంటాడు.. ఇదేంటి ఇలా గుడ్ బోయ్ లా వెళ్తున్నాడు!' అనుకున్నా.. అన్నం తింటుంటే నాన్న చెప్పారు "ఈసారి నించి నీ కాప్ తీసుకెళ్ళు.. లేకపోతే ఎండకి కళ్ళు తిరుగుతాయి" అని జాగ్రత్తలు చెప్తున్నారు.. ఈ ఒక్క రోజే కాదు మళ్ళీ వెళ్తాడన్నమాట!!

ఇక ఆరోజంతా ఎవరెవరు ఎలా ఆడారో.. రోడ్డు మీదకి పరిగెత్తి మరీ కాచ్ లు ఎలా పట్టుకున్నారో.. లాంటి విషయాలన్నీ చెప్తూనే ఉన్నాడు.. "గౌండ్స్ లో అంత స్థలం ఉంటే రోడ్డు మీదకి వెళ్ళడం ఎందుకు" అని అడిగాను.. "మేమే కాదక్కా ఇంకా అక్కడ చాలా మంది ఆడతారు" అన్నాడు..

ఇంక ఇంట్లో, స్కూల్లో వీడి క్రికెట్ గురించి వినడం చూడడం సరిపోయింది.. బబుల్‌గం తో పాటు వచ్చే క్రికెట్ ప్లేయర్ షీట్స్ దాయడం.. బాట్ మీద క్రికెట్ బొమ్మలు అతికించడం.. ఏ పుస్తకంలో అయినా క్రికెట్ బొమ్మలు కనబడితే కట్ చేసి ఒక పుస్తకం లో అతికించడం.. ఇంతే కాక ఈ మధ్య స్కూల్లో లంచ్ టైం లో అన్నం గబగబా తినేసి ఆడటం మొదలుపెట్టారు.. అప్పుడు తెలిసింది శ్రీధర్, నానీ ఏ కాకుండా ఇంకా చాలా మంది కూడా సండే గౌండ్స్ కెళ్ళి ఆడతారని!

నాక్కూడా ఇప్పుడు క్రికెట్ చాలా బాగా అర్థం అవుతుంది.. కానీ టివిలో వచ్చేటప్పుడు నో బాల్, ఎల్.బి.డబ్ల్యు అని అరుస్తుంటే అర్థం కాదు.. నాక్కుడా ఎక్కడన్నా క్రికెట్ బొమ్మలు దొరికితే తెచ్చి నానీకి ఇస్తున్నా..

అమ్మ మాత్రం అప్పుడప్పుడు "ఈ క్రికెట్ గోలలో పడి నీ చదువు తక్కువైపోతుంది.. టెస్టుల్లో మార్కులు తగ్గాయో ఆ బాట్ విరిచి పొయ్యిలో పెడతాను" అని అంటుంది.. నిజమే! లంచ్ టైం లో కూడా ఆడుతున్నాడు గా, ఇంటికొచ్చాక నాతో అస్సలు ఆడటం లేదు.. పుస్తకాల ముందు కూర్చుని పెద్ద పెద్దగా ఆవలిస్తున్నాడు.. రాత్రి చాలా తొందరగా పడుకుంటున్నాడు..

ఒక సండే మధ్యాహ్నం అన్నం టైం అయిపోయినా నానీ ఇంటికి రాలేదు.. అమ్మ నన్ను వెళ్ళి వాడిని తీసుకు రమ్మంటే నేను, రేఖ కలిసి గౌండ్స్ కి వెళ్ళాము.. నాకైతే అక్కడ ఏం జరుగుతుందో అర్థం కాలేదు.. రోజూ స్కూల్ కి వెళ్ళేటప్పుడు ఖాళీగా ఉండే గౌండ్స్ లో ఇప్పుడు ఎంత మంది జనాలో! మా అంత చిన్న పిల్లల నించి మా అనిల్ అన్నయ్య అంత వాళ్ళు, కాలేజ్ కి వెళ్ళే కుమార్ అన్నయ్య అంత వాళ్ళు, ఇంకా మా చిట్టి బాబాయంత పెద్దవాళ్ళు కూడా ఉన్నారు.. అసలు ఎవరు ఎవరితో ఆడుతున్నారో తెలీటంలేదు.. అంతా అరుపులూ.. కేకలూ.. గందరగోళంగా ఉంది.. ఇంకా రోడ్డు పొడవునా సోడా, చెరుకు రసం, సబ్జా నీళ్ళు, చెరుకులు, పల్లీలు, బఠాణీలు అమ్మే బళ్ళు కూడా ఉన్నాయి.. నాకైతే అప్పుడెప్పుడో మా నాన్న తీసుకెళ్ళిన మరియమ్మ తిరునాళ్ళు గుర్తొచ్చాయి..

'అమ్మో ఇంత జనంలో నానీ వాళ్ళు ఎక్కడ ఉన్నారో' అని నేనూ, రేఖా అందరిని చూసుకుంటూ పక్కగా నడుస్తూ వెళ్తున్నాం.. అంతలో ఒక బాల్ ఫాస్ట్‌గా మాముందు నించి దొర్లుకుంటూ వెళ్ళింది.. పక్కనే ఆడుతున్న గుంపులోనించి ఎవరో "పాపా కాస్త ఆ బాల్ విసిరేయవా?" అన్నారు.. నేను పరిగెత్తుకెళ్ళి అది తెచ్చి వాళ్ళ వైపు విసిరేసాను.. "గుడ్ త్రో!" అని మెచ్చుకున్నారు.. 'అమ్మో! ఆ బాలేంటీ అంత గట్టిగా ఉందీ!! అచ్చు రాయిలా ఉంది.. దీనితో దెబ్బ తగిలితే ఇంకేమైనా ఉందా!' అనిపించింది..

అంతలో రేఖ "అదిగో సిరీ, నానీ వాళ్ళు" అని అరిచింది.. వీళ్ళు ఎక్కడో మూల కొంచెం గడ్డీ మొక్కలు ఉన్నచోట ఆడుతున్నారు.. చిన్న వాళ్ళనేమో మంచి ప్లేస్ దొరకలేదు అనుకున్నా.. నానిని "రా రా.. ఇంట్లో అమ్మ కోపంగా ఉందని" చెప్పి లాక్కొస్తున్నా నాకే అక్కడ నించి రావాలనిపించడం లేదు! ఇప్పుడు తెలిసింది, సండే వస్తే చాలు వీడు ఇక్కడికెందుకు పరిగెత్తుకొస్తాడో!!

ఇంటికి వస్తూ నానీ అంటున్నాడు "అక్కడున్నా పెద్ద పెద్ద వాళ్ళు అయితే సాయంత్రం వరకూ ఆడుతూనే ఉంటారక్కా.. మధ్యలో బళ్ళ వాళ్ళు అమ్మేవన్నీ తింటూ తాగుతుంటారు".. కానీ అమ్మతో మాత్రం వాడికి చాలా తిట్లు పడ్డాయి.. నాన్న ఏమనలేదు గానీ ఇంకెప్పుడూ లేట్ చేయొద్దని చెప్పారు..

సాయంత్రం మేడ మీద అంటుకునే ఆట ఆడదాము అంటే "మేము ఒక పెద్ద మాచ్ ఆడబోతున్నాము" అని కొంచెం ఆగి "డబ్బులకి!" అన్నాడు.. నేను గట్టిగా "ఏంటీ!" అనగానే "అరవొద్దక్కా.. ఒక్కొక్కళ్ళకి జస్ట్ వన్ రూపీనే" అని చెప్పాడు.. "ఓస్ అంతేనా" అంటుంటే "అందుకే నేను బాగా ప్రాక్టీస్ చేయాలక్కా.. మనిద్దరం ఆడదామా?" అంటే నేను సంతోషంగా తలాడించేసాను..

మరుసటిరోజు క్లాస్ లో శ్రీధర్ నా దగ్గరకి వచ్చి "సిరీ, నానీ ఏడి? వాళ్ళ క్లాస్ లో లేడు.. చెయ్యి బాగా నొప్పెడుతుందని ఇంట్లో ఉండి పోయాడా?" అనడిగాడు..

"చెయ్యి నొప్పెట్టడం ఏమిటి?" అర్ధం కాక అడిగాను.. "అదే చేతికి తుమ్మ ముల్లు గుచ్చుకుందిగా!" అన్నాడు..

"అవునా! నాకు తెలీదు.. అమ్మక్కూడా తెలీదు" అనగానే "నిన్న తుప్పల్లో పడిన బాల్ తీయబోతే ఇంత పొడవున్న ముల్లు గుచ్చుకుంది.. బ్లడ్ కూడా చాలా వచ్చింది.. తర్వాత ఆగిపోయిందిలే" అన్నాడు..

వాడు కనబడగానే అడిగాను ముల్లు సంగతి.. "ఇప్పుడేమీ నొప్పి వేయటం లేదక్కా.. ప్లీజ్ నువ్వు అమ్మకి చెప్పకు.. తెలిస్తే మళ్ళీ నన్ను మాచ్ ఆడటానికి పంపివ్వదు" అన్నాడు.. ముల్లు గుచ్చుకున్న కుడి చెయ్యి పట్టుకిని చూస్తే అక్కడ చిన్న మచ్చలా ఉబ్బి ఉంది అంతే.. "నొప్పేమీ లేదుగా?" ఇంకోసారి అడిగితే "గాడ్ ప్రామిస్.. నిజ్జంగా లేదక్కా" అన్నాడు.. "సరే చెప్పనులే" అన్నాను..

కానీ రెండు రోజుల తర్వాత అన్నం కలుపుకోడానికి స్పూన్ తెచ్చుకుంటే అమ్మ "ఏంట్రా చేయ్యేమైంది స్పూన్ తెచ్చావ్?" అనగానే "కొంచెం నొప్పిగా ఉందమ్మా" అన్నాడు.. అమ్మ వెంటనే చెయ్యి పట్టుకు చూసింది.. అప్పుడు చిన్న బొడిపెలా ఉన్న చోట ఇంత లావుగా వాచిపోయి పుండులా ఉంది.. నాకైతే చూడగానే భయం వేసింది..

అమ్మ కంగారుగా "ఏమైందిరా? ఇప్పటి వరకూ ఎందుకు చెప్పలేదు?" అని అడుగుతుంటే నేను ముల్లు గుచ్చుకున్న సంగతి చెప్పేసా.

ఇంకంతే అమ్మకి చాలా కోపం వచ్చేసింది.. "అప్పుడెప్పుడో గుచ్చుకుంటే చెప్పకుండా ఏం చేస్తున్నావురా.. infection వస్తే ఏమౌతుందో తెల్సా! చెయ్యి ఇక్కడి వరకూ తీసేస్తారు.. మళ్ళీ క్రికెట్ జోలికి పోయావో ఇంకేం లేదు.. అసలు బాట్ పట్టుకున్నట్లు తెల్సిందా కాళ్ళు రెండూ విరగ్గొట్టి మూల కూర్చోబెడతాను" అంటూ తిడుతూ నా వైపు తిరిగి "నీకు తెల్సి కూడా నాకెందుకు చెప్పలేదు.. పెద్దదానివన్న బాధ్యత కూడా లేదు నీకు" అని నావంక కోపంగా చూసింది.. వెంటనే పక్క సందులో ఉన్న హాస్పిటల్ కి తీసుకెళ్ళి చేతికి బాండేజ్ వేయించుకొచ్చింది.

వాడు ఆటలు ఆడి దెబ్బలు తగిలించున్నా నాకే తిట్లు!! అయినా చెయ్యి తీసేస్తారంటే 'అమ్మో!' అనిపించింది.. ఇంకెప్పుడూ ఇలాంటివి చెప్పకుండా ఉండకూడదు అనుకున్నా.. నాన్నకి కూడా కోపం వచ్చి వాడిని ఇంక క్రికెట్ ఆడటానికి వెళ్ళొద్దన్నారు..

స్కూల్లో శ్రీధర్ చెప్పాడు వాళ్ళు మాచ్ ఆపేసారని.. నానీ చెయ్యి సరిగ్గా అవ్వగానే ఆడతారని అన్నాడు.. అమ్మానాన్న నానీ ని ఇంక పంపరని చెప్తే "నిజంగానా!" అన్నాడు..

"ఇప్పుడెలా సిరీ? మా టీం లో నానీ చాలా బాగా ఆడతాడు.. వాడు రాకపోతే మేము తప్పకుండా ఓడిపోతాము" అనేసి వెళ్ళిపోయాడు.. నానీ బాగా ఆడతాడని చెప్తే భలే సంతోషం వేసింది.. కానీ పాపం ఇంక వెళ్ళడుగా అనుకున్నా..

నానీ చెయ్యి తొందరగానే తగ్గిపోయింది కానీ వాడు మళ్ళీ క్రికెట్ అనే మాట అనలేదు.. యూనిట్ టెస్ట్ మార్కులు సరిగ్గా రాలేదని అమ్మ వాడిని రోజూ దగ్గరుండి చదివిస్తుంది..

ఒక సండే పొద్దున్నే నాన్న నేను కూరగాయలు తేవడానికి వెళ్ళాము.. వచ్చేటప్పుడు గౌండ్స్ పక్కనించీ వస్తుంటే నాన్నకి నానీ వాళ్ళు ఆడే ప్లేస్ చూపించాను.. "ఏంటో! అక్కడ ఖాళీగా ఉంది! శ్రీధర్ వాళ్ళెవరూ లేరేంటి?" నాన్నతో అంటే ఇవాళ ఆడటం లేదేమోలే అని నాన్న కూడా అక్కడున్న వాళ్ళ వైపు చూసి "చాలా మంది ఉన్నారే!" అన్నారు..

ఇంటికెళ్ళాక నానీకి చెప్పా వాళ్ళ ఫ్రెండ్స్ ఎవరూ ఆడటం లేదని.. "అవునంటక్కా, శ్రీధర్ చెప్పాడు ఎవరూ రావటం లేదంట" అన్నాడు.. పోన్లే నానీ ఒక్కడే కాదు ఎవరూ వెళ్ళటం లేదు, అమ్మయ్య అనుకున్నా..

సెకండ్ సాటర్ డే మా అందరికీ సెలవని నాన్న కూడా ఊరికే సెలవు పెట్టారంట.. సాయంత్రం సినిమాకి వెళ్దామని మాకు చెప్పారు.. ఇంక మేమిద్దరం పేపర్ ముందు పెట్టుకుని ఏ సినిమాకి వెళ్ళాలా అని చూడటం మొదలు పెట్టాము..

అంతలో బయట నించి ఎవరో "నానీ" అన్నట్లు వినిపించింది.. వాడు పరిగెత్తుకెళ్ళి మళ్ళీ అంతే స్పీడుగా వచ్చి "అక్కా, శ్రీధర్ వాళ్ళంతా వచ్చారు" అన్నాడు.. " 'వాళ్ళంతా' ఎవరు? " నేనంటుంటే బోల్డు మంది అబ్బాయిలు ముందు రూం లోపలికి వచ్చారు.. అంతలో నాన్న వచ్చి "ఏంటి వానర సైన్యం అంతా ఇక్కడికొచ్చారు?" అని నవ్వుతూ అడిగారు.. "మేమందరం క్రికెట్ ఫ్రెండ్స్ అంకుల్" అని శ్రీధర్ చెప్పగానే నాన్న "అవునా! మరైతే ఇవాళ ఆడటం లేదా?" డిగారు..

"లేదంకుల్.. మేము చాలా రోజుల నించీ ఆడటం లేదు.. నానీ మానేసిన దగ్గర నించీ ఎవరూ సరిగ్గా రావటం లేదు.. అందరికి interest పోయింది.. మా టీం లో నానీ చాలా బాగా ఆడతాడు.. నిజంగా అంకుల్.." అని వాళ్ళు చెప్తుంటే నాన్న "ఓ అయితే వీడిని మళ్ళీ పంపమని అడగడానికి వచ్చారన్నమాట!!" అనగానే అందరూ ఒకేసారి "అవునంకుల్.. నానీ చాలా బాగా ఆడతాడు.. పంపించండి అంకుల్, ప్లీజ్ ప్లీజ్" అని బతిమాలడం మొదలుపెట్టారు..

అంతలో అమ్మ కూడా వచ్చింది.. "ఏంట్రా క్రికెట్లో నువ్వు పెద్ద వీరుడివా?" అని నవ్వుతూ అంటుంటే వాళ్ళందరూ అమ్మ వైపు వచ్చేసి "ఆంటీ మీరైనా చెప్పండి అంకుల్ కి పంపమని" అని మళ్ళీ వెనక బోల్డు 'ప్లీజ్ లు' పెట్టారు..

"సరే గానీ, ఇంకోసారి వేళకి తిరిగి రాకపోయినా, దెబ్బలు తగిలినప్పుడు వెంటనే చెప్పక పోయినా ఇంక పంపేది లేదు, జాగ్రత్త మరి" అని నాన్న అనగానే అందరూ పెద్దగా "అలాగే అలాగే" అనుకుంటూ కాసేపు గొడవ గొడవ చేసారు..

వాళ్ళు వెళ్ళిపోయాక నాన్న నానీతో "అయితే నువ్వు బాగానే ఆడతావన్న మాట!" అంటుంటే వాడు సంతోషంగా ఎప్పుడెప్పుడు ఎలా ఆడింది చెప్పడం మొదలు పెట్టాడు..

అమ్మ అడిగినట్లు వీడు క్రికెట్ ఆడటంలో ఎంత వీరుడో నాకు సరిగ్గా తెలీదు కానీ అసలు వాళ్ళందరూ కలిసి ఇంటికి వచ్చి అమ్మానాన్నని ఎందుకు అంత బతిమాలారో నాకు తెల్సు.. మరి వీళ్ళ టీంలో వీడొక్కడి దగ్గరే బాట్ ఉందిగా!!

ఇంతకీ నేనెవరంటే...

అందరికీ నమస్కారం .. మరేమో నా పేరు సిరి, థర్డ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. ఇంకానేమో.. నాకు ఒక తమ్ముడు, నాని. వాడు సెకండ్ క్లాస్ 'బి 'సెక్షన్. అమ్మ పేరు లక్ష్మి, స్కూల్లో టీచర్ . కానీ మేము చదివే స్కూల్లో కాదు.. నాన్న పేరు రాజేంద్ర, పోస్ట్ ఆఫీసులో పని చేస్తారు. అమ్మానాన్నలకి నేనూ నానీ అంటే చాలా ఇష్టం. 'సిరి తల్లీ ' 'నాని బంగారూ ' అని ఎప్పుడూ మా చుట్టూనే ఉంటారు..కానీ హోం వర్క్ సరిగ్గా చేయకపోయినా, పరీక్షల్లో మంచి మార్కులు రాకపోయినా నాన్నకి నచ్చదు.. అలానే, ఇంట్లో వస్తువులు ఎక్కడివక్కడ పెట్టకపోయినా, డబ్బులు వృధా చేసినా అమ్మకి కోపం .. వాళ్ళకి ఇష్టం లేని పనులు చేయడం మాకూ ఇష్టం ఉండదు. నేనెక్కువ మాట్లాడతానని అమ్మ ఎప్పుడూ ముద్దుగా విసుక్కుంటుంది. అమ్మానాన్నకి పని ఉండి వాళ్ళతో మాట్లాడటానికి కుదరనప్పుడల్లా ఇలా వచ్చి ప్రతినెలా మీతో కబుర్లు చెప్తానేం ! సరేనా? అమ్మో..స్కూలు టైమౌతోంది..బై..